

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

tørerne ikke har Udsigt til at opnaa saa stor Fordel i Fremtiden. At Sikkerheden for vor Valuta skulde blive mindre efter den nye Ordning end før, det kan jeg ikke erkende, men Fortjenesten ved den ustandseligt faldende Sterlingkurs maa naturligvis falde bort, naar man stabiliserer.

Det ærede Medlem rettede saa nogle Spørgsmaal til mig angaaende Forstaaelsen af den Bemyndigelse, som jeg faar efter Lovforslagets § 4 angaaende Efterbeskatning. Hvis det ærede Medlem havde gjort sig den Ulejlighed at høre efter, hvad jeg sagde i min første Tale, havde det været overflødig for ham at stille det Spørgsmaal, for dør gjorde jeg udtrykkeligt Rede for, hvorledes det var Mening at administrere denne Bemyndigelse. Jeg er fuldkommen klar over, at det ikke var Hensigten, da vi gav den sidste Lov, at den Majs, der nu lige i den sidste Tid er kommet ind i Landet i store Mængder, ikke skulde ud til Landmændene til den billige Pris, men den er ikke naaet ud til dem. Jeg kan godt gentage noget af det, jeg sagde før, jeg beklager at maatte gøre det, men det er naturligvis nødvendigt, naar det ærede Medlem ikke har gjort sig den Ulejlighed at høre efter, hvad jeg sagde. Først vil jeg dog spørge det ærede Medlem: Hvis vi ikke foretager en Efterbeskatning, vil det ærede Medlem saa garantere, at den Majs, der ligger her i Landet hos samtlige de handlende — og hermed forstaaer jeg ogsaa Foderstofforeningerne —, kommer ud til Landmændene med en 6 Kr.s Godtgørelse? I saa Fald vil jeg nemlig ikke foretage nogen Efterbeskatning, for jeg vil meget hellere være fri derfor, meget hellere, hvis det kan undgaaes.

Det var naturligvis ikke Hensigten, at Importørerne skulde have de 6 Kr., det har de heller aldrig anmodet om, men det var Mening, at Majsen skulde videresælges til Landmændene til en saa meget billigere Pris. Men da det sikkert er umuligt at faa den ud til Landmændene til den billige Pris, naar man nu fra den 1. April faar to Priser paa Majs, dels den lavere Pris til dem med under 20 000 Kr.s Jordværdi, dels den fulde Pris i fri Handel, vil det efter min Mening være komplet umuligt at afgive en saadan Garanti. I alt Fald kan jeg ikke i Øjeblikket se, hvordan der skal kunne afgives en saadan Garanti for, at Købmændene vil bringe den Majs, de ligger inde med, ud til Landmændene med de 6 Kr.s Nedsættelse. Kan det ærede Medlem afgive en saadan Garanti, vil jeg gerne

være fri for Efterbeskatning og al den Ulejlighed, der er forbundet med Administrationen af den. Det er jo ikke saadan, at det er Staten, der skal have Pengene tilbage. Mening er, at de Penge, der her kommer ind, skal ud til Landbruget, og det vil efter mit Skøn være umuligt at gennemføre Ordningen paa anden Maade end den foreslaaede.

Jeg har dernæst sagt — og det vilde det ærede Medlem have vidst, hvis han havde hørt efter —, at kan nogen dokumentere at have solgt inden den 1. April, saa er det ikke Mening, at der skal betales Afgift af det. Og jeg tror, at mange saadanne Salg vil kunne dokumenteres, da der er adskillige Købmænd, som modtager Brødkorn fra Landmændene, og som forpligter sig til at levere Majs senere; det er ikke ualmindeligt og vil navnlig ofte være forekommet i Aar, hvor Majsen ikke er kommet saa tidligt frem, som ønskeligt var. Derfor er det en Bemyndigelse, der gives Ministeren, og der vil naturligvis i en Bekendtgørelse blive givet Udtryk for, at saadanne Salg bliver fritaget for Afgift.

Det var, hvad jeg sagde før: Det nye, jeg kan tilføje nu, er, at det er naturligvis Mening, at vi vil affatte denne Bekendtgørelse i Samraad med Korncentralen for at faa det hele saa korrekt som muligt. Jeg kan ikke se, at det kan gøres paa anden Maade. Kan det ærede Medlem anvise en anden Udvej, vil jeg naturligvis meget gerne overveje det.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at man maatte huske paa, at Korncentralen havde indkøbt Majs frem i Tiden i store Mængder, og det havde den navnlig gjort, fordi den blev animeret dertil af mig, og det vilde han ikke bebrejde mig. Ja, det er rigtigt, men det ærede Medlem ved jo ogsaa, at gennem det her foreliggende Lovforslag er der givet Mulighed for Afsætning af et Kvantum Majs i de kommende Maaneder paa over 2 Millioner Tønder, og de Mængder, som Korncentralen har købt, og som jeg har garanteret at der skal gives 6 Kr.s Tilskud til, kommer ikke nær op paa disse 2 Millioner Tønder. Derfor er der slet ingen Fare for, at jeg kommer i Vanskeligheder med den Garanti, jeg har afgivet, for det er indlysende, at jeg selvfølgelig ikke har villet give Garanti for mere, end jeg havde Sikkerhed for, at der kunde afsættes. Paa den anden Side vilde jeg naturligvis ikke paa nogen Maade hindre, at den Majs, som der er saa haardt Brug for, blev købt, og derfor er Garantien afgivet, men det kommer ikke saa nær op paa de 2 Millioner